

KARTA INWENTARYZACYJNA GEOSTANOWISKA

Paweł Raczyński

Informacje ogólne		
Nr obiektu	124	
Nazwa obiektu (oficjalna, obiegowa lub nadana)	LESZCZYNA – CICHE SZCZĘŚCIE (Stilles Glück)	
Współrzędne geograficzne [WGS 84 – hddd.dddd]	Długość: 15°58'45.45"	Szerokość: 51°05'35.86"
Gmina	Złotoryja (wiejska)	
Opis lokalizacyjny	Duży kamieniołom na północ od wsi Leszczyna, około 100 m na wschód od drogi Leszczyna-Prusice, 100 m na południe od skrzyżowania z drogą do Wilkowa (przy skansenie)	
Rozmiary (np. długość, szerokość, wysokość, powierzchnia)	Długość: 100 m Szerokość : 70 m Wysokość: 3 - 25 m Wysokość npm: 250 – 277	
Charakterystyka naukowa geostanowiska		
Reprezentowana dziedzina nauk o Ziemi (np. tektonika, litologia, stratygrafia, geomorfologia)	Stratygrafia - górny perm: osady poziome wapienia cechsztyńskiego Ca1 – dolna część pierwszego cyklotemu polskiego cechsztynu PZ1 Werra Sedymentologia - osady na platformie węglanowej: sztormowe – dystalne i proksymalne tempestyty, barierowe i plażowe Paleontologia - skamieniałości małży, ślimaków, mszywiolów Mineralogia - siarczki miedzi i ołowiu, utlenione związki miedzi – malac hit i azuryt, kwarc autigeniczny, chalcedon	
Rodzaj obiektu	Kamieniołom w zboczu góry, opuszczony przed 1945 r.	
Litologia	Wapień, wapień dolomityczny, margle, piaskowce	
Forma rzeźby terenu	Zbocze góry o charakterze ostańca przy krawędzi tektonicznej	
Geneza obiektu (naturalny, antropogeniczny)	Antropogeniczny	
Ogólny kontekst geologiczno-geomorfologiczny	Punkt położony w pobliżu wschodniego zakończenia półrowu Leszczyny i synklinorium północnosudeckiego, w jego górnym piętrze strukturalnym. Prawie kompletny przekrój wapienia cechsztyńskiego (Ca1), lokalnie rozdzielanego na cechsztyń dolny i środkowy, przejście do osadów cechsztynu górnego. Strefa barier przybrzeżnych, powodujących istotne zwiększenie	

	miąższości wapieni. Obszar pośredni pomiędzy strefą Stanisławów-Kondratów a Nowym Kościołem.
Opis obiektu z punktu widzenia nauk o Ziemi	Duża miąższość osadów węglanowych. Na ścianie dolnego poziomu odstawiają się przeławiczenia margli i wapieni określane jako poziomy margli plamistych (z czerwonymi, nieregularnymi plamami) i miedzionośnych (z rozproszonymi siarczkami miedzi, głównie chalkozynem i chalkopirytem, przeważnie utlenionymi do zielonego malachitu i niebieskiego azurytu). Powyżej średnio- i gruboławicowe wapienie i wapienie dolomityczne, w dolnej części z kopułowymi warstwowaniami przekątnymi (osad sztormowy), wyżej bariery przybrzeżne, oolitowe i bioklastyczne. Warstwy bioklastyczne zbioturbowane, zbudowane ze szczątków mszywiolów i małży. Ponad nimi zsylikowane wapienie z drobnymi szczotkami kwarcu, przykryte piaskowcami. Nazwa odsłonięcia związana jest z górniczą historią tego miejsca.
Historia badań naukowych	Obszar rozpoznawany od XVII w. w związku z prowadzonymi poszukiwaniami i eksploatacją rud miedzi (Eisentraut 1939, Dziekoński 1972). Opracowania naukowe od XIX w., głównie paleontologiczne i stratygraficzne (Riedel 1917, Scupin 1931, Śliwiński 1988, Raczyński 1996). Kompleksowa monografia geologiczno-przyrodnicza i historyczna: Stolarczyk i in. 2015
Wartości dodatkowe (historyczne, biologiczne)	W sąsiedztwie bardzo liczne ślady działalności górniczej z różnych epok (szybiki, sztolnie, kopalnia), omówione w innych punktach.
Bibliografia (najważniejsze pozycje)	Dziekoński T., 1972 - Wydobywanie i metalurgia kruszców na Dolnym Śląsku od XIII do połowy XX w. Wyd. PAN. 1972. Eisentraut O, 1939 - Der niederschlesische Zechstein und seine Kupferlagerstätte. Archiv für Lagerstättenforschung der Preußischen Geologischen Landesanstalt, Heft 71, ss. 116 Frąckiewicz W., 1958 - Szczegółowa mapa geologiczna Polski - arkusz Świerzawa - Wyd. Geologiczne Warszawa Gunia T. - 1962. Cechsztyń synkliny leszczyńskiej. Biuletyn Instytutu Geologicznego, 173: 57-114. Kowalski A., Wojewoda J., Kozłowski A., Raczyński P., 2017 - Antropogeniczne zmiany rzeźby na terenach górniczych Starego Zagłębia Miedziowego (synklinorium północnosudeckie) w świetle analiz geomorfometrycznych NMT LiDAR i danych archiwalnych / Biuletyn Państwowego Instytutu Geologicznego. - Nr 469, s. 177-200 Raczyński P., 1996 - Paleontologiczne i sedymentologiczne wskaźniki warunków powstawania osadów cechsztyń w niecce północnosudeckiej. Rozprawa doktorska, Arch. Uniw. Wrocławskiego Riedel H. - 1917. Die Fossilführung des Zechsteins von Niederschlesien. Inaug.-Dissert., Halle: 84 pp Scupin H. - 1931. Die Nordsudetische Dyas. Eine stratigraphisch-paläogeographische Untersuchung. Fortschr. Geol. Paläont., Bd. 9, H. 27: ss.246 Stolarczyk T., Kobyłańska M., Kierczak J., Madziarz M., Garbacz - Klepmka A., 20 - Leszczyzna - Monografia ośrodka górnictwa i

	<p>metalurgii rud miedzi. Fundacja Archeologiczna Archeo, Radziechów, ss. 138</p> <p>Śliwiński W. - 1988. Brzeżne facje cechsztynu w niecce północno-sudeckiej. (W:) Wybrane zagadnienia geologii złóż Polski Zachodniej - Konferencja naukowa w 100-lecie urodzin profesora Józefa Zwierzyckiego; Wrocław: 143-166</p> <p>Zimmermann, E., Kühn, B., 1908-1915, Nachträge für die 2. Auflage 1925. Geologische Karte von Preußen Und Benachbarten deutschen Ländern. Blatt Schönau, Preußischen Geologischen Landesanstalt, 292. Berlin.</p>
Inne uwagi	Brak
Stan i możliwości wykorzystania	
Możliwości wykorzystania obiektu do celów edukacyjnych	Dobry punkt do prezentowania zagadnień stratygraficznych (podział cechsztynu) i sedimentologicznych: zróżnicowany zespół struktur, zwłaszcza związanych z osadami sztormowymi i barierowymi. Na okolicznych hałdach i na dolnym poziomie kamieniołomu dużo minerałów miedzi.
Dostępność: ograniczenia, bezpieczeństwo	Duża wysokość ścian skalnych, łatwo dostępne jedynie u podnóża
Istniejąca infrastruktura turystyczna	Szlaki turystyczne; skansen i Muzeum Górnictwa w Leszczynie ze zrekonstruowanymi wapiennikami. Corocznie odbywają się tu Dymarki Kaczawskie.
Istniejące i potencjalne zagrożenia	Możliwość osypywania się bloków skalnych

Dokumentacja graficzna

124_01 Najniższa część kamieniołomu Ciche Szczęście w Leszczynie: dolny cechsztyń (osady marglisto-wapienne z okruszczeniem związkami miedzi).

124_02 Główna ściana kamieniołomu. Grubo- i bardzo gruboławicowe wapienie dolomityczne cechsztynu środkowego.

124_03 Soczewkowate przekroje przez ławice osadów sztormowych. Dolna część głównej ściany kamieniołomu.

124_04 Muszlowiec małżowy – przekroje przez setki muszli małży tworzących bruk sztormowy.

124_05 Małże *Schizodus schlotheimi* z kamieniołomu Ciche Szczęście. Okaz z kolekcji Muzeum Geologicznego UWr.

124_06 Kwitnący w kamieniołomie wawrzynek wilczełyko (*Daphne mezereum* L.).